13. *δύναμαι*, mogę, Os. II. *δύνασαι* (*δύνῃ* z ion. *δύνεαι* §. 120. II. poet. i późn.), *Conj. δύνωμαι, Impr. δύνασο, Inf. δύνασθαι, Part. δυνάμενος, Impf. ἐδυνάμην* i *ἠδυνάμην*, Os. II. *ἐδύνω* (—*ασο* rzadko), *Opt. δυναίμην, δύναιο, Fut. δυνήσομαι, Aor. ἐδυνήθην* i *ἠδυν.*, także (bardziéj ion.) *ἐδυνάσθην* u Xen., §. 83. Uw. 1., *Pf. δεδύνημαι, Adj. v. δυνατός*, podobny.

14. *ἐπίσταμαι*, wiem (właść. stoję, opieram się na czemsiś, różne od *ἐφίσταμαι*), Os. II. *ἐπίστασαι* (*ἐπίστᾳ* rzadko i tylko poet. §. 120, II. *ἐπίστῃ* ion. poet.), *Conj. ἐπίστωμαι, Impr. ἐπίστω* (rzadziéj *ἐπίστασο*), *Impf. ἠπιστάμην, ἠπίστω* (rzadziéj *ἐπίστασο*), *Opt. ἐπισταίμην, ἐπίσταιο, Fut. ἐπιστήσομαι, Aor. ἠπιστήθην*. Aug. § 87. Uw. 2. *Adj. v. ἐπιστητός*.

15. *ἔραμαι*, kocham, w *Praes.* i *Impf.* tylko poet. zam. *ἐράω*: ale *Aor. ἠράσθην* i *Fut. ἐρασθήσομαι, amabo*, także proz. *Aor.* epic. *ἠρᾱσάμην*, — Os. 2. *ἔρασσαι* Theocr.

16. *κρέμαμαι*, wiszę, *pendeo, Conj. κρέμωμαι, Impf. ἐκρεμάμην, Opt. κρεμαίμην, κρέμαιτο* (Aristoph. Vesp. 298. *κρέμοισθε* por. *μάρναμαι* i *μεμνοίμην* §. 111, IV.), *Aor. ἐκρεμάσθην, Fut. κρεμήσομαι*, będę wisiał.

17. *μάρναμαι* (poet.)., walczę, tylko *Praes.* i *Impf.* podług *δύναμαι*, ale *Opt. Impf. μαρνοίμην* (Od. *λ*, 512.)

18. *πρίασθαι*, kupować, *ἐπριάμην, defect., Aor. II. Med.* (zob. niż.) którego Attycy używali zamiast *Aor. I.* od *ὠνέομαι* (*ἐωνησάμην*), *Conj. πρίωμαι, Opt. πριαίμην, πρίαιτο, Impr. πρίασο* albo *πρίω, Part. πριάμενος*.

b) Słowa na ε (*τί-θη-μι, ΘΕ-*).

1. *ἵ-η-μι* (Źrdłsł. *Ἴ*), wysyłam. Wiele form tego Słowa znachodzi się tylko w złożonych.

ACTIVUM.

Praes. *Indic.*	*ἵημι, ἵης, ἵησι(ν)* *ἵετον, ἵετον* *ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι(ν)* albo *ἱεῖσι(ν)*	*Conj. ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ* (*ἀφίῃ* Xen. zam. *ἀφιῇ*) itd. *Imper.* (*ἵεθι*) *ἵει, ἱέτω* itd. *Inf. ἱέναι Part. ἱείς, ἱεῖσα, ἱέν.*
Impf.	*Ind. Sing.* (*ἵην*) *ἵουν* (od *ΙΕ.Ω*), złoż. *ἀφίουν* albo *ἠφίουν*, albo *ἵειν, προΐειν, ἠφίειν, ἵης* zwycz. *ἵεις, ἵη* zwycz. *ἵει* — *Dual. ἵετον, ἱέτην* — *Plur. ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν, ἠφίεσαν, Opt ἱείην* (2. *Pl. ἀφίοιτε* Plat.).	
Perf. *Aor. II.*	*εἷκα, Plpf. εἵκειν, Fut. ἥσω, Aor. I. ἧκα* (§ 121.) *Ind. Sing.* bierze się z *Aor. I.* (§. 121.), *Plur. ἕμεν* zwycz. z Augm. *εἵμεν, καθεῖμεν, ἕτε*, zwycz. *εἵτε, ἀνεῖτε, ἕσαν*, zwycz. *εἶσαν, ἀφεῖσαν.* — *Conj. ὦ, ἀφῶ, ἧς* itd. — *Opt. εἴην* — *εἶμεν, εἶτε, εἶεν. Impr. ἕς, ἄφες, ἔτω. Inf. εἶναι, ἀφεῖναι, Part. εἷς, εἶσα, ἕν.*	

Uwaga 1. O Augm. Słowa *ἀφίημι* §. 87, Uw. 2.